

پنجشنبه ۱۲ مهر ۱۴۰۳ | ۱۶ صفحه | ۱۰ هزار تومان | سال سوم | شماره ۶۱۳
www.hammihaonline.ir

خط قرمز پوتین؟

یادداشتی از **نینا خروشچووا**
نوه نیکیتا خروشچف، رهبر اتحاد جماهیر شوروی

سرنوشت نامشخص ۸۳ بنای تاریخی

گزارشی درباره وضعیت خانه‌های تاریخی تهران
که در تملک شهرداری تهراند

ما بازی نیستیم

یادداشتی از **علی مسعودی نیا**
درباره نسل کنشگری که تماشاگر تحولات شد

مقام معظم رهبری با تأکید بر خروج قدرت‌های غربی مطرح کردند:

شرط برقراری صلح در منطقه

ارزیابی فعالان سیاسی از ضرورت انسجام داخلی پس از نمایش اقتدار خارجی

وفاق برای ایران

گزارش سیاست ۳-۵

سعید نورمحمدی سخنگوی حزب ندای ایرانیان

دوگانه تندرو و میانه‌رو، یک دوگانه واقعی در همه جای دنیاست. دوگانه پیش آمده در بی ترور شهید سید حسن نصرالله از همین جنس بود. طبیعتاً برخی جریان‌ها تحلیل‌شان این بود که همان ابتدا باید ایران واکنش سخت نشان دهد. جریان مقابل ولی به صبر استراتژیک معتقد بود. این دوگانگی چیز بدی نیست. باعث می‌شود در درون یک ساختار سیاسی همه ابعاد بحران‌های این چنینی بررسی و سنجیده شود و در نهایت تصمیم‌گیری شود.

حسن بیادی فعال سیاسی اصولگرا و دبیرکل جمعیت آبادگران

نوعاً این اختلافات از طریق نفوذی‌های داخلی و خارجی طراحی می‌شود و بعضاً سیاسیون ما هم ندانسته گول این افراد را می‌خورند و در جامعه‌ای که گرفتار موضوعات مختلف از جمله نابسامانی مشکلات اقتصادی است، ناامیدی تزییق می‌کنند و تعلقات ملی را در میان مردم کاهش می‌دهند. دیگر معضل وجود منحوس باندهای متصل به قدرت و ثروت است که از این جریان‌ها دوقطبی سود می‌برند و راضی به ایجاد وفاق ملی نیستند.

رسول منتجب‌نیا دبیرکل حزب جمهوری‌ت و نماینده ادوار مجلس

بالاخره باید در کشور ما وحدت نظر و اتحاد و انسجام شکل بگیرد. این سیاستی هم که آقای پزشکیان مبنی بر وفاق ملی انتخاب کرده است، به این معناست که همه طرف‌های اختلاف باید مصمم باشند که وفاق را شعار خودشان قرار دهند. وگرنه اگر فقط دولت وفاق داشته باشد و دیگران اختلاف‌افکنی کنند، این وفاق شکل نخواهد گرفت. لذا هم سه قوه و هم مردم، باید با حفظ اختلاف نظر و سلاقی ملی در ارتباط با منافع ملی، وحدت و انسجام داشته باشند.

حمیدرضا جلائی پور جامعه‌شناس و فعال سیاسی

در شرایط فعلی کشور باید امکان نقد تصمیمات مقامات باشد و در عین حال نخبگان و شهروندان در این شرایط خطیر، در برابر تانیا‌هوی دیوانه، از وحدت تصمیم‌گیری کشور در امور خطیر مثل گذشته دفاع کنند. همچنین، حاکمیت شایسته است در این شرایط خطیر که کشور هم در داخل و هم در خارج به وفاق نیاز دارد، دست این خالص‌گراهای تندرو را از صداوسیما کوتاه کند، خیلی از مواقع این تندروها به اسرائیل پاس گل می‌دهند.

توضیحات رئیس ستاد کل نیروهای مسلح درباره حمله موشکی به اسرائیل:

فقط اهداف نظامی را زدیم

علی باقری
رئیس ستاد کل نیروهای مسلح
و امیرعلی حاجی‌زاده
فرمانده نیروی هوافضای سپاه
درا تاق کنترل عملیات حمله موشکی

در جریان سفر شب گذشته به قطر
پزشکیان:
به دنبال جنگ نیستیم

اسرائیل چه خواهد کرد؟

گمانه‌زنی درباره سناریوهای محتمل
تل‌آویو در پاسخ به ایران

واکنش بازارها

تأثیرپذیری اقتصاد از تحولات اخیر
در گفت‌وگو با علی شمس اردکانی و میثم رادپور

اگر راه‌گیزی برای طرف مقابل گذاشته شود جنگ پایان یافته و به صلح منجر خواهد شد؛ در غیر این صورت، ماجرا ادامه خواهد یافت. اگر از این زاویه نگاه کنیم، ایران نمی‌توانست جنگ پیشگیرانه‌ای را در دستور کار خود قرار دهد؛ زیرا شاید اغلب مردم ما و نیز افکار عمومی و دولت‌های جهان با آن همراهی نمی‌کردند و چه‌بسا اتحادی نامیمون علیه خود ایجاد می‌کردیم. در حالی که در ۱۱ ماه گذشته اسرائیل هزینه فراوانی را به صفت کشتار کودکان و زنان غزه و نسل‌کشی در آنجا پرداخته است که روی هیبتل را سفید کرده است. بنابراین، مواجهه اخیر و پاسخی که در سه‌شنبه‌شب به اسرائیل داده شد، اقدامی در جهت بازآرندگی و پرهیز از جنگ باید تلقی شود. این نکته‌ای است که در سخنان آقای رئیس‌جمهور به وضوح ابراز شد. ایران خواهان جنگ نیست؛ همچنان که این پیام را به ایالات متحده یادآوری کرده است. ولی راه جلوگیری از جنگ این است که آمادگی آن را هم داشته باشیم.

نداده بود پس منطقاً باید تحت‌عنوان جنگ پیش‌دستانه وارد جنگ می‌شد که این رویکرد و منطق نادرست و مختص قدرت‌های زورگو و بی‌مسئولیت است که تحت هر عنوانی به خود حق می‌دهند اقدامات پیشگیرانه انجام دهند که توجیه آن از اصل جنگ بدتر است. از سوی دیگر، جنگ زمانی رخ می‌دهد که یک طرف قادر به پاسخ دادن نباشد و طرف دوم انگیزه جنگ و حمله پیدا می‌کند. لذا صلح هنگامی برقرار می‌شود که امکان ضربه زدن متقابل وجود داشته باشد تا دو سوی جنگ متوجه شوند زبان ناشی از جنگ آن اندازه جدی خواهد بود که صلح را ترجیح دهند. بنابراین، برای رسیدن به صلح چاره‌ای جز آمادگی برای جنگ وجود ندارد. ولی نکته ظریف اینجاست که وضعیت رسیدن به موازنه قوا در جنگ که منجر به صلح شود، با نگاه طرفین به یکدیگر مرتبط است.

پیچیدگی صلح

سرمقاله

و به هدفی دست‌نیافتنی تبدیل کرد. آخرین و فاجعه‌بارترین آنها نیز جنگ غزه است که تاریخ جنگ را در اقدامات جنایتکارانه روسفید کرد و دیگران را بی‌نیاز از مطالعه هولناکست برای فهم میزان سقوط اخلاق جنگ نمود. از همان ابتدا که حملات علیه غزه و زنان و کودکان فلسطینی و محو کردن غزه اوج گرفت، تصور برخی این بود که جنگ محدود به غزه نخواهد بود. در اولین فرصت حمله به لبنان و سپس مواجهه با ایران و داخل کردن غربی‌ها به این جنگ، مطلوب اصلی اسرائیل است و دیر یا زود این کار را خواهد کرد. از این رو معتقد بودند که باید پیش از فراغت اسرائیل از غزه علیه اسرائیل اقدام کرد. حتماً آنان امروز هم خواهند گفت که دیدید درست گفتیم؟ این گونه استدلال کردن قدری مشکل‌ناپذیر فتنی است. برای اینکه در آن زمان چنان اتفاقی که پیش‌بینی کرده بودند هنوز رخ

شاید کمتر سیاستمداری باشد که در دفاع از صلح سخنرانی نکند و در فراق آن مرثیه‌سرایی ننماید. ولی آنچه که روشن و آشکار است پایان‌ناپذیری جنگ است. نمونه آن خاورمیانه است که پس از جنگ جهانی دوم و در ۸۰ سال گذشته هیچ‌گاه روی صلح را ندیده است؛ خاورمیانه‌ای که به دلیل سیاست قدرت‌های جهانی دچار مشکلات گوناگونی شد؛ چه زمانی که پس از جنگ جهانی اول، بریتانیا و فرانسه جایگزین امپراطوری عثمانی شدند و چندین کشور مصنوعی در منطقه ایجاد کردند و چه از سال ۱۹۴۸ که با آوردن صهیونیست‌های اروپایی و تأسیس اسرائیل، منطقه را ترک و رژیم تحت حمایت غرب و ایالات متحده ایجاد کردند و در ۷۶ سال گذشته حتی یک روز هم منطقه روی آرامش ندیده است. در سال‌های ۱۹۴۸، ۱۹۵۶، ۱۹۶۷، ۱۹۷۳، چهار جنگ فرآگیر را شاهد بودیم. در این فاصله جنگ داخلی لبنان و جنگ‌های بعدی علیه لبنان و فلسطین و غزه آرامش را از منطقه دور